

MOŤNĀ ENĀ• MIGRAČENĀ• KRIZE

NedĀle, 11 Āerven 2017

Varuji ĀtenĀ: Nebude to povzbudivĀ tenĀ. LeĀ tuto otĀzku vlastnĀ Āme vĀichni, aĀ uĀ pĀmĀ nepĀmĀ. S touto otĀzkou souvisĀ pĀipadnĀ prohry Āi vĀhry tzv. „populistĀ“, tato otĀzka je pĀedmĀtem mezinĀrodnĀch jednĀnĀ, ovlivĀuje Āivot celĀ Evropy a nĀkdy zasahuje i do nĀeho soukromĀ, protoĀe bĀvĀ pĀedmĀtem sporĀ i mezi nejbliĀĀimi pĀibuznĀmi. VidĀm nĀkolik scĀnĀ tohoto ĀenĀ.

Ten, kterĀho se mnozĀ z nĀs nejvĀic bojĀ, je zĀnik zĀpadnĀ civilizace v EvropĀ. MigrantĀ pĀijde tolik, Āe se zhroutĀ systĀm vlĀdy, sociĀlnĀ systĀm, nastane ekonomickĀ katastrofa, prudce se zvyĀi zloĀinnost, ovĀem mnoho zloĀinĀ zĀstane nepotrestanĀch, pĀestane fungovat justice atd. DruhĀ moĀnĀ scĀnĀ je rekolonizace ĀĀstĀ pĀipadnĀ BlĀzkĀho vĀchodu. TĀetĀ moĀnĀ scĀnĀ je dĀslednĀ izolace Evropy od Afriky, BlĀzkĀho vĀchodu a Turecka. KoneĀnĀ ĀtvrtĀ scĀnĀem – jedinĀm opravdu pozitivnĀm – je jakĀsi probuzenĀ Evropy, kdy jednotlivĀ stĀty zaĀnou dĀslednĀ uplatĀovat zĀkonnost na svĀm ŀzemĀ, kdy se budou problĀmy jasnĀ pojmenovĀvat a kdy nastane celospoleĀenskĀ diskuse, kterĀ se podaĀmĀ pĀekonat nynĀjĀ propast v evropskĀch spoleĀnostech. ZatĀm se jak nejpravdĀpodobnĀjĀevĀ scĀnĀ prvnĀ. DruhĀ a tĀetĀ scĀnĀ je – pĀinejmenĀm zatĀm – morĀlnĀch dĀvodĀ pro velkou ĀĀst spoleĀnosti nepĀijatelnĀ, ale i kdyby odpadla morĀlnĀ zĀbrana, je mĀlo pravdĀpodobnĀ, protoĀe Evropa by nemĀla dostatek odhodlĀnĀ toto ĀenĀ nejen zvolit, ale i uskuteĀnit. ĀetenĀ uhadne, Āe bych si pĀĀl, aby nastal scĀnĀ ĀtvrtĀ, nicmĀnĀ jsem natolik realista, Āe je mi jasnĀ, Āe pokud se smĀlenĀ EvropanĀ zĀsadnĀm zpĀsobem nezmĀnĀ, je mĀlo pravdĀpodobnĀ, Āe by vĀvoj el touto cestou. NynĀ si dovoluĀ uvĀst nĀkolik myĀlenek, kterĀ povaĀuji za relevantnĀ. Evropa Afriice velmi pomohla. DĀky evropskĀ (a pochopitelnĀ i americkĀ) medicĀnĀ dramaticky klesla dĀtskĀ ŀmrtnost. DĀky oĀkovĀnĀ i jinĀm preventivnĀm opatĀenĀm s dramaticky omezily vraĀednĀ epidemie a vĀraznĀ se prodlouĀila dĀlka Āivota. DĀsledkem bylo, Āe poĀet obyvatel v zĀal dramaticky rĀst. ProblĀm je ale v tom, Āe v tĀchto zemĀch jsou zĀkonopĀtnĀ vlĀdy (Āasto velmi zĀkonopĀtnĀ vlĀdy), ne-li dokonce anarchie. Āada africkĀch zemĀ by byla schopna svĀ obyvatele uĀivit, kdyby v nich nevlĀdla nepĀedstavitelnĀ korupce a kdyby se v nich dodrĀovaly elementĀrnĀ normy spravedlnosti. PĀinejmenĀm nĀkterĀ zemĀ, kterĀ majĀ relativnĀ dobrou vlĀdu, se dokĀzaly z bĀdy zvednout. Jako pĀĀklad nĀm mĀĀe slouĀit Botswana nebo KapverdskĀ ostrovy. NĀnĀ nĀhodou, Āe se jednĀ o zemĀ pomĀrnĀ malĀ a pĀehlednĀ. SnĀze se vlĀdne v dvoumilionovĀ BotswanĀ, neĀ v devadesĀtkrĀt lidnatĀjĀ a etnicky pĀstrĀ NigĀrii. ObĀvĀm se, Āe „dobrĀ vlĀdy“ se v tĀchto zemĀch neobjevĀ samy od sebe. Je tedy malĀ pravdĀpodobnost, Āe se v tĀchto zemĀch zaĀne lidem dĀtĀm lĀpe. A pokud se jim lĀpe dĀtĀm nebude, mĀĀeme Āekat, Āe se budou chtĀt pĀestĀhovat. To, co jsme zakusili v roce 2015, je jen zĀvdavek. Nechceme-li tedy, aby se do Evropy pĀestĀhovaly miliony AfriĀanĀ, bylo by namĀstĀ postarat se o dobrou vlĀdu pĀmĀ v jejich vlasti. ChĀpu, Āe takovĀ nĀpad vzbudĀ velikĀ odpor – vĀdy by to znamenalo novou kolonizaci! Ano, znamenalo. MĀjme ovĀem na pamĀti, Āe kolonizace mĀĀe bĀt vraĀednĀ a loupeĀivĀ, coĀ byl pĀĀpad BelgickĀho Konga na konci devatenĀctĀho a na poĀĀtku dvacĀtĀho stoletĀ, nebo hojivĀ a vedoucí k prosperitĀ, coĀ byl pĀĀpad Japonska, jemuĀ nĀkolik let po jeho porĀĀce v roce 1945 vlĀdli AmerĀnĀ. V kaĀdĀm pĀĀpadĀ platĀ, Āe nemĀte-li lepĀ nĀpad a tuto moĀnost odmĀtĀte, de facto hlasujete pro scĀnĀ ĀĀslo jedna. ProblĀmem evropskĀch vlĀdnĀch a akademickĀch elit je, Āe se tvĀmĀ, Āe napĀuje scĀnĀ ĀtvrtĀ nechtĀjĀ si pĀiznat, Āe vĀemĀ smĀmĀje k vĀvoji podle scĀnĀ prvnĀho. Po kaĀdĀm teroristickĀm ŀtoku se zĀ vlĀdy a liberĀlnĀ intelektuĀlovĀ duĀemĀ, Āe si nenechĀme vzĀt nĀ svobody, nĀ hodnoty – Āe se nenechĀme zastraĀit. ZnĀ to pĀknĀ, nicmĀnĀ kontrastuje to s realitou. Pokud by nĀkdo uplatnil svobodu slova a zesmĀoval islĀm, zle narazĀ, a to zdaleka nejen u muslimĀ. KĀesĀany lze ostouzet bez obav, a Āidy mĀĀete ostouzet takĀ ... tedy pokud jste muslim. Mezi nemuslimy se to zatĀm nesmĀ dĀlat otevĀenĀ. Antisemitismus mĀte skrĀvat za antisionismus. ZatĀm. V BritĀnii je zĀkonem zakĀzĀnĀ ĀĀenskĀ obĀĀzka. PĀestoĀe se praktikuje kaĀdoroĀnĀ na stovkĀch (a moĀnĀ tisĀovkĀch) malĀch holĀĀek, po dobu platnosti tohoto zĀkona nebyl nikdo ze spĀchĀnĀ ĀĀenskĀ obĀĀzky obĀalovĀn, natoĀ odsouzen. Takto vypadĀ prĀvnĀ stĀt? ObyvatelĀ zĀpadnĀho svĀta hledajĀ, s Āim by se mohli identifikovat. LogickĀ by bylo identifikovat se s nĀrodem. To prĀ ale vede k nacionalismu, kterĀ byl v minulosti pĀĀmĀinou mnohĀho zla. Ve skuteĀnosti je nĀrod a identifikace s nĀrodem nĀco v zĀsadĀ neutrĀlnĀho, Āemu teprve dodĀvĀme urĀitĀ obsah. Pokud nĀrod podlehne pĀemĀ, a zĀne se povyĀovat nad jinĀ nĀrody, je to opravdu zle. NicmĀnĀ v dĀjinĀch mĀme i jinĀ pĀĀklady, a to dokonce v nĀich vlastnĀch dĀjinĀch. PĀedpoklĀdĀm, Āe kdyby se obyvatelĀ PodkarpatskĀ Rusi mohli v roce 1990 v nĀjakĀm hlasovĀnĀ vyjĀdĀt k otĀzce, zda by si pĀĀli bĀt souĀĀstĀ Ukrajiny, MaĀarska nebo Āeskoslovenska, volili by tuto tĀetĀ moĀnost. Tehdy jeĀemĀ pamĀtnĀci, kterĀmĀ vĀdĀli, jakĀ to bylo na PodkarpatskĀ Rusi pĀed vypuknutĀm druhé svĀtovĀ vĀlky. Tehdy ĀeskoslovenskĀ PodkarpatskĀ Rusi hodnĀ pomohli, ostatnĀ hodnĀ pomohli i Slovensku. V kaĀdĀm pĀĀpadĀ je tĀetĀeba nejprve pojmenovat problĀm. SpoleĀnost zĀstane rozdĀlenĀ, pokud se neshodneme alespoĀ na formulaci otĀzky. Jen pokud si poloĀĀme jasnou otĀzku, mĀĀeme hledat sprĀvnou odpovĀĀ. PokusĀm se tedy otĀzku poloĀit: HrozĀ skuteĀnĀ scĀnĀ ĀĀslo jedna? A pokud ano, co s tĀm udĀlĀme? DAN DRĀPAL